

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2013. december 15.
(vasárnap)**

Horváth Géza

VISSZAJÖN ÍTÉLETRE

Lekció: Máté 25,33-46

Alapige: 1Péter 4,13-17

Sőt amennyire részesültök a Krisztus szenvedésében, annyira örüljete, hogy az Ő dicsőségének megjelenésekor is vigadozva örvendezhessetek. Boldogok vagytok, ha Krisztus nevéért gyaláznak titeket, mert megnyugszik rajtatok az Istennek és dicsőségnek lelke. De senki se szenvedjen közületek, mint gyilkos vagy tolvaj, vagy gonosztevő, vagy más dolgába avatkozó. Ha pedig mint keresztyén szenved, ne szégyellje, sőt dicsőítse Istent ezzel a névvel. Mert itt az ideje, hogy elkezdődjék az ítélet az Isten háznépén. Ha pedig először mirajtunk kezdődik el, mi lesz azoknak vége, akik nem engedelmeskednek Isten evangéliumának?

Imádkozzunk!

Hálás szívvel köszönjük, Édesatyánk, hogy egybegyűjtöttél bennünket ezen a csendes adventi vasárnap délelőttön. Köszönjük, hogy itt van a te népednek a helye a gyülekezet közösségében, hogy együtt is áldjunk és magasztaljunk téged örökkévaló lényedért, mindent betöltő voltodért, az emberek, és irántunk való örök szeretetedért.

Köszönjük, hogy azt énekelhettünk most, amely a kegyelemről szólt és arról, hogy lejár ugyan ennek a világnak az élete, de addig még lehet sietve hozzád jönni, lehet bűnt vallani, lehet a te véredben megmosakodni, lehet életünket odaszánni szolgálatra, a te követésedre, magunkat megtagadni és óemberünket öldökölni. Közben sóvárogva várni, hogy mikor jössz, Úr Jézus Krisztus?

Taníts bennünket ebben az adventben nemcsak várakozni a te jöveteledre, hanem helyesen várakozni, hogy úgy találj bennünket, ahogyan szeretnéd.

És hogyan szeretnéd? Köszönjük, hogy azt kijelentetted igédben, sok figyelemzésben, sok bátorításban, sok igében mondtad: hogyan várjon a te néped.

Köszönjük, hogy addig is cselekszel igéd és Szentlelked által. Hirdetteted az evangéliumot az egész világon, mert azt akarod, hogy sokan megtérjenek még, és a te sereggyűjtésed napján készséggel jöjjenek elő. Köszönjük, hogy elő is hívod a te népedet. Áldunk, hogy van még hely a menyegzői házban, az atyai hajlékban. Köszönjük, hogy amikor megtelt minden hely, akkor Jézus Krisztust visszaküldöd angyalok seregével és karával. Mi szeretnénk, Urunk, mint néped várni, sőt — ahogy az ige mondja — siettetni ezt a visszajövetelt.

Engedd, hogy siettessük imádságainkkal, könyörgésünkkel, hogy ne haladjon el a te néped ajkán: „Bizony, jövel, Uram Jézus!” vágyakozása.

Erre segíts bennünket ma is, áldj és szentelt meg jelenléteddel bennünket, és ebben a jelenlétben hadd tisztuljon az életünk. Hadd kerüljünk be a te világosságodba, Urunk, hogy szívünknek, gondolatainknak, cselekedeteinknek minden sötétsége tűnjön el, és ne úgy menjünk ki innen, ahogy bejöttünk, hanem letéve mindazt, ami nyomaszt, letéve és megbánva mindazt, ami tőled elválaszt és örvendezve veled, hadd tudjunk majd az istentisztelet végén hazamenni, hogy a hétköznapokban is éljük azt, amit hallottunk, és örömmondó, békekövetekként téged tudjunk hirdetni mindenkinek.

Légy áldott, Urunk, hogy ezt kérhetjük, a mi Urunkért, Jézusért.

Ámen.

Igehirdetés

Gondolom, sokan olvassák bibliaolvasó vezérfonalunk szerint Péter apostol első levelét, és amikor ezzel végzünk, akkor majd elkezdjük a második levél olvasását is. Életemben jó néhányszor elolvastam már így Péter leveleit. Még, most, amikor ezekben a napokban olvastam ezekből a két levélből, amelyeket igyekeztem együtt szemlélni, élém tárult olyan gondolat, amit hiszem, hogy Isten Lelke nemcsak nekem készített, hanem a gyülekezetnek is ezen a mai vasárnapon.

Két ígét ragadtam ki az összefüggésből. Az egyik, amelyik a hívőkre vonatkozik, a másik pedig ami a hitetlenekre. A hívőkre vonatkozó ige a 13. fejezetben van leírva. „Sőt, amennyiben részetek van a Krisztus szenvedéseiben, örüljete, hogy az Ő dicsőségének megjelenésekor is vigadozva örvendezhessetek.” A 17. vers pedig a hitetlenekre vonatkozik, amikor azt mondja: „Ha rajtunk kezdődik az ítélet, akkor mi lesz azoknak a vége, akik nem engedelmeskednek a Krisztus evangéliumának.”

Péter apostol leveleiben döntő gondolat az, hogy Jézus Krisztus visszajön. Mégpedig nemcsak, hogy Jézus Krisztus visszajön, hanem, hogy Jézus Krisztus ítéletre jön vissza. Gondoljunk arra, hogy még egy olyan rövid, alapvető

hitvallásban, mint az Apostoli hitvallás, abba is belekerült ez a hittétel: Jézus Krisztus onnan jön vissza ítélni élőket és holtakat. Ez alap hitvallás, amelyben azt valljuk, hogy mit hiszünk az Atyáról, a Fiúról és a Szentlélekről. És benne van, hogy hisszük azt is, hogy Jézus Krisztus visszajön ítélni élőket és holtakat.

Ma az utolsó ítéletről lesz szó. Hadd kezdjem azzal, hogy az utolsó ítéletről sem fogok beszélni a kegyelem nélkül, mert az ige is így adja elénk. Ezért olvastam fel a lekiót a Máté evangéliumából, ahol Jézus Krisztus az utolsó ítéletről beszél. A Máté evangéliuma 24. fejezetében inkább visszajöveteléről, hogyan várjuk Őt, a 25. részben pedig inkább az ítéletről, hogy mit fog tenni akkor. Olyan döntő volt nekem, hogy a Biblia mindig együtt beszél az ítéletről és a kegyelemről. Mert Jézus az evangéliumban beszél az ítéletről, és például a Jelenések könyvében, amely alapvetően az ítéletről szól, ott pedig az evangéliummal kezdi, hiszen a 2. és 3. fejezetben a kisázsiai hét gyülekezetnek azt írja: térj meg! Térj meg, mert eljövök hamar. És beszél Isten arról, hogy adott időt a megtérésre.

Az utolsó ítéletről kell beszélnünk azért, mert a Biblia is beszél róla. Nekünk mindenről beszélnünk kell, amikről a Biblia beszél. Itt az a döntő: hogyan beszélünk róla, vagyis úgy, ahogy a Biblia beszél róla.

Vannak, akik túl sokat beszélnek az utolsó ítéletről, és vannak, akik túl keveset. Ma van olyan divatos irányzat, amit úgy szoktunk mondani: happy keresztyénség, amit ma sokan hirdetnek. Örülj, gazdagodj, sikeres légy, Jézus meggyógyít, nem leszel beteg se. Ugyanakkor vannak olyan csoportok, akik az utolsó ítéletről pedig felértékelve beszélnek, és ezzel mintegy fenyegetik az embereket.

Ezért gondolom, hogy a Biblia alapján nem lehet beszélni az utolsó ítéletről a kegyelem fénye nélkül, és nem lehet beszélni a kegyelemről az utolsó ítélet ténye nélkül. Ez a két ige, amit most felolvastam, igazítson el bennünket abban, hogy mi fog történni akkor, és ami döntő a számunkra: mi fog történni velünk, a hívőkkel.

Jézus Krisztus visszajöveteléről, amelyről két hete szoltunk a Jelenések könyvének ígéje alapján: „íme eljön a felhőkkel, és minden szem meglátja Őt, még azok is, akik által szegeztek...” — most elmondok három döntő dolgot.

Jézus Krisztus visszajöveteléhez, ítéletre való eljöveteléhez három szó fűződik: az egyik a dicsőség. Azt mondja Isten ígéje: „Jézus Krisztus dicsőségesen fog visszajönni.” A másik szó: az igazság. Amikor Jézus Krisztus visszajön ítélni élőket és holtakat, akkor ragyogni fog a számunkra Isten igazságossága. A harmadik, ami talán a számunkra a legdöntőbb lesz: az irgalmasság. Az Isten irgalmassága. — Ne felejtsük el ezt a három szót.

Ragyogni fog Jézus Krisztus dicsősége, és mi várjuk az Ő dicsőséges megjelenését — ahogy Péter írja is. Nem jászolban, rongyok között, kiteszítva a házból, hanem dicsőségesen fog a mi Urunk megjelenni. Gondoljatok az ak-

VISSZAJÖN ÍTÉLETRE

kori keresztyénekre, a szétszórtságban élő hívókra. Ők mennyit szenvedtek. Azt írja Péter: gúnyolták őket. Ilyeneket mondtak: hol van az Ő visszajövetelének ígérete, dehogyan fog visszajönni! A világ teremtése óta semmi nem történt.

Hát ők nem tudtak arról, hogy énekeltek az angyalok Betlehem mezeje felett? Nem tudtak arról, hogy Cirénei Simon vitte Jézus keresztyét? Nem tudtak arról, hogy a kő el van hengerítve a sírbolt szájáról? — hanem azt mondták: semmi nem történt a világ teremtése óta.

Mennyit szenvedtek. Elvették a vagyonukat. Nem úgy szenvedtek, ahogy te vagy én szenvedek. Kigúnyolták, csúfolták őket. Beléjük rúgtak. A törvényszékre vitték őket, megölték őket a hitükért. — és Péter azt mondja: várjátok az Ő dicsőséges visszajövetelét. Azt a dicsőséges visszajövetelt, amely az Ő igazságosságáról beszél. Azok, akik Őt meggyalázták, meg lesznek büntetve.

Mert e földi létben együtt nőtt a konkoly és a búza. Nem lehetett különválasztani. De majd azon a napon... — és biztatja a hívőket, akiket megkísértett az a gondolat, amely a zsoltárírók jó részét is megkísértett, amikor panaszkodtak az Úrnak. Uram, a hitetlenek úgy élnek, mint Marci, hevesen. A hitetlenek gyarapodnak, minden megy nekik. Nekem itt, ott fáj. Nekem nem megy semmi, nyomorult vagyok. Hol van az igazság?

Aki ismeri a Bibliát, az tudja, hogy valóban nincs, de miért várjuk itt? Amikor a mi Urunk dicsőségesen megjelenik, akkor ragyogni fog az Ő igazságossága. Ez a két ige erről szól. Azt mondja: a hívők dicsőült örömmel örvendeznek, a hitetlenek pedig: jaj, mi lesz azoknak a végük? — képzeljétek el, akik nem hittek az evangéliumnak. Ez azt jelenti, hogy nekik is hirdette-tett. Azt jelenti, hogy ők is szembesültek, ők is hallották, de nem hittek. Nem engedelmessé váltak. Nem indultak. Vajon mi lesz azoknak a végük?

Ahogy én látom, a hívő számára a harmadik lesz a legdöntőbb. Ott már a hívő nem fog azzal foglalkozni, hogy mit kap a hitetlen. Ott nem fog bennünket a káröröm eltölteni: na, most megkapja a magáét! Kár volt packáznia velem! Ott engem egyetlen dolog fog érdekelni Jézus dicsősége mellett: az irgalmassága.

Azt mondja Pál apostol (ApCsel 17), hogy rendelt egy napot, amelyen megítéli majd a föld kerekességét igazságosan egy férfi által, akit erre rendelt. Ez pedig Jézus Krisztus. Az Atya átadta a hatalmat és átadta az ítéletet a Fiúnak. Ezért a Jelenések könyve Jézus Krisztust nemcsak úgy mutatja be, mint Bárányt, hanem úgy, mint Bírót is, aki beül bírói székébe, és akkor nézzük meg mi fog történni azon a napon.

Kik vitetnek elé ítéletre? Azt mondja Péter és Júdás levele 6. verse, hogy odacitáltatnak az ördögök. És az ő lázadásukért a pokolba taszítottatnak. Amikor Jézus Gadara földjére megy és jön vele szemben két ördögös. És mit mondanak Jézusnak? Mi közünk tehozzád, Jézus, ó Isten Fia? Azért jöttél,

hogy idő előtt meggyötörj bennünket? — Mert ők tudják, hogy jön idő, amikor meggyötörtetnek. — Micsoda keménység, micsoda lázadás! Azt mondják az ördögök: tudjuk, hogy lesz ítélet, tudjuk, hogy gyötörni fogsz, de idő előtt akarsz bennünket gyötörni? — Letaszíttatnak.

Ami a számunkra döntő: odajárul majd minden ember, az igazak és hamisak, élők és feltámadottak. Ezért mondjuk a hitvallásban: visszajön ítélni élőket és holtakat. Mert az élők is odamennek, meg a feltámadottak is megjelennek Krisztus ítélőszéke előtt.

Tudjátok-e, hogy miért nevezik ezt utolsó ítéletnek? Miért utolsó? Mert, ha valami utolsó, akkor azt jelenti, hogy már volt eddig is. Azért utolsó, mert a Biblia az Istennek négy egyetemes ítéletéről beszél. És ez az utolsó. Felsorolom az első hármát, hogy értsük, mit jelent a kegyelem.

Isten első egyetemes ítélete: Ádám és Éva felett kimondott ítélet. Rajtuk keresztül az egész emberiségre kiható ítélet. Kitétetnek az Éden-kertből, a kapuba állíttatnak az angyalok, a kerubok lángoló pallossal. Nincs visszaút az élet fájához. A második egyetemes ítélet: a Noé idejében történt ítélet, amikor az emberiséget megítélte a víz által. A harmadik egyetemes ítélet: Babel, amikor megint az egész emberi nemzetséget szétszórta, nyelvüket összezavarta. És ez lesz a negyedik: az utolsó.

És ebben mi az evangélium? Az, hogy Babel óta mennyi idő telt el. Péter apostol ezért mondja: az Úr hosszan tűr érettünk. Ez az Úr hosszútűrése. Az első három a Biblia lapjain viszonylag közel van egymáshoz, a negyedik, az utolsó, milyen messze... És mi is ebben a korban élünk, mi is odahelyezhetjük magunkat Bábeltől az utolsó ítéletig tartó, Istennek hatalmas és átfogó kegyelmének a gazdagsága alá.

Értjük, mit jelent: adtam neki időt? Igaz, ott Jezabelről beszél az ige a Jelenések könyvében. Milyen hosszú idő ez! De jön majd az utolsó ítélet. Mégpedig azt mondja Isten: a hívők az utolsó ítéletkor az Ő dicsőségének megjelenésekor, ujjongva örülnek. Azt mondja: vigadozva örvendezhessetek. Mert Isten igazságot szolgáltat.

Amikor régen, fiatal koromban, a fogorvosnál voltam, az orvos mindig mondta, hogy mit fogok érezni. Most feszítést, szúrást, nyomást... — Amikor Jézus visszajön, te mit fogsz érezni? Csak két dolgot lehet érezni: vagy azt, amit a 13. versben elénk ad az ige, hogy örvendezve örülsz, vagy azt: rettesz, és azt mondd: „halmok essetek ránk, hegyek rejtsetek el az Ő haragja elől”. Hova fog bújni? Vagy pedig dicsőséges Uradhoz emeled a tekintetedet, aki rólad minden kárhoztaást elvett.

Nagy kérdés nekünk néhány ige. Szeretném most röviden elmondani, hogy mit jelentenek ezek az igék, mert ezek félreérthetőek. Az első, amelyben azt olvassuk: nekünk mindnyájunknak meg kell jelennünk Krisztus ítélőszéke előtt, hogy ki-ki megjutalmaztassék a szerint, amit e testben cselekedett, jót vagy gonoszt. Ezt sokan félreértik. Akkor Isten bennünket a cselekedete-

ink alapján fog megítélni, nem a hitünk alapján? Nem az alapján, hogy Jézusban vagyok-e vagy nem? Miért beszél itt Isten arról, hogy a szerint, amit e testben cselekedett, jót vagy rosszat.

Ehhez az ígéhez az első magyarázat: ne felejtsük el, hogy Istennek nemcsak egy könyve lesz, amit kinyit az ítélet napján. Az első könyv, amit ki fog nyitni az az Ő örök-tanácsvégzésének a könyve. Az Élet könyve, amelyben vagy be van írva valakinek a neve, vagy nincs. Erről Jézus Krisztus beszélt, amikor a tanítványoknak azt mondta: „annak örüljétek, hogy a ti nevetek be van írva az Élet könyvébe.” Innen Ő ki nem törli, itt Ő le nem festi, és a te neved helyére mást nem fog beírni.

De az ige beszél arról is, hogy más könyv is kinyitattik azon a napon. Mégpedig az a könyv, amibe fel vannak jegyezve a hívőknek és hitetleneknek a cselekedetei. Akkor ez azt jelenti, hogy engem Isten e szerint ítélne meg? Erről nincs szó. De ne felejtsük el, hogy a Biblia egésze azt mondja: a mi cselekedeteink valahonnan fakadnak. Valaminek a következményei. Jakab apostol azt mondja: a hívők jócselekedetei a hitüknek a gyümölcsei. A hitetlen embernek a cselekedetei azok is fakadnak valamiből, azok is származnak a szívből, minden gonoszságuk megtéretlen életükből. A cselekedet tehát mindig utal valamire. Mégpedig arra: ki voltál. Mit hoztál elő a szívedből. Isten a megigazulásban a hitet nézi, az ítéletben pedig a cselekedeteket. A gonosz cselekedetek is okai lesznek a kárhozatnak, az üdvözülőknél pedig a cselekedetek tanúbizonyságai lesznek a hitnek. A hitetleneknél okai lesznek a kárhozatnak, a hívőknél pedig a jó cselekedetek pedig gyümölcsei lesznek az új életnek. Az újjászületett, Krisztusban hívő életnek. — Ezért mondta az Úr Jézus, gyümölcseikről ismeritek meg őket.

Mondhatnánk: Uram, nekem nemcsak jó cselekedeteim voltak. Persze, hogy nem. Azt mondja az ige: ezek is fel vannak jegyezve. Itt a hívők számára döntő kérdés, hogy vajon ezek elő fognak-e jönni? Jézus Krisztus azt mondta: nincs oly rejtett dolog, ami napfényre jönnek, és oly titok, ami ki ne tudódnék. Itt a nekünk, nagy kérdés: vajon a mi cselekedeteink — persze a gonoszak — napfényre fognak-e jönni? Az a sok türelmetlenség, gonoszság, rágalmozás, amivel még a gyülekezeti tagok is rendelkezettek ezen a földön...

A konfirmációs órán azt szoktam mondani: van olyan esemény, ahol kordont húznak, és mindenki csak onnan nézheti azt. Van, aki napokkal előbb odasátorozik, mert látni szeretné az eseményt. Isten azt mondja: húzott egy kordont, egy kerítést, és ha valaki ott van, az látja a legtöbbet, azon túl nem lehet menni. A titkok az Úréi. Amit most elmondok, azok tényleg titkok, és vannak kijelentett dolgok, amelyek pedig a mieink. Ez is ilyen: titok és kijelentés. Vajon a mi bűneink, gonoszságaink hívőként publikáltatnak-e, nyilvánosságra jönnek-e az utolsó ítéletben. Több ige alapján azt kell mondanunk: nem. Hiszen Jézus Krisztus vére, akit megmos, annak azt mondja: a tenger mélyére veti bűneinket, és azokról nem emlékezik meg.

Ha a mi gonoszságaink publikáltak az ítélet napján, akkor tudnánk várni dicsőítve a mi Urunkat? Akkor mondhatná Péter: ti siettetitek az Úr napjának eljövetelét? Örvendeztek, ha megjelenik? Felemelt fővel várom az égből az ítélő Bírót. Akkor mi felemelt fővel várnánk, nem szemlesütve? Valóban igaz, annyira elvonná az örömünket, a boldogságunkat, elvonná, hogy csak örömkönnyeket sírjunk, hogy tudom, Isten nem hozza napvilágra. Miért írja fel akkor? Nagy kérdés. Azért, amivel kezdtem: amikor Jézus Krisztus visszajön, akkor a hívőnek leginkább az Ő irgalmassága fog ragyogni. Akkor is azt fogjuk látni: Uram, te azt mondod nekem: „gyertek én Atyám áldottai és örököljétek az országot, mely számotokra készítettett” — nem érdemlem meg. Én azt érdemelném, ami az ördögnek és angyalainak készítettett. De te irgalmas vagy! Semmi érdemem, hogy bejutottam a mennybe, sőt ennek az ellenkezője lenne jogos. Ezért fog az hívőnek Isten irgalmassága ragyogni.

Befejezésül még: miért mondja itt az Úr Jézus azt, amikor az utolsó ítéletről beszél, hogy éheztem és ennem adtatok, szomjaztam és innom adtatok, mezítelen voltam és felruháztatok? Kérdezik a tanítványok: Mester, mikor láttuk, hogy éheztél volna, hogy szomjaztál volna, mikor adtunk rád ruhát? — Amennyiben eggyel megcselekedtél. És jönnek az elkárhozók. Mi sem láttuk, hogy éheztél volna, miért mondod ezt nekünk? — Itt mondhatná valaki, itt megint a cselekedetek. Nosza! Adjunk az éhezőnek, a szomjazónak, ruházzuk fel a mezítelent — és benn vagyunk a mennyben. Nem. Itt Jézus Krisztus megint azt mondja. Nem azért, mintha a hívők ezek lettek volna a jócselekedeteik, hogy enni adtak, mintha az elkárhozottaknak ez lett volna az egyetlen gonosz cselekedetük, hogy nem adtak enni, inni és több nincs. Van még rengeteg.

Itt Jézus megint az irgalmasságról beszél. Az ítélet napján egyetlen döntő dolog lesz: az irgalmasság. Hogy várhatod tőlem, hogy irgalmas legyek, ha te nem voltál irgalmas. A hívők cselekedeteit pedig Jézus Krisztus megszenteli. Ez azért van leírva, hogy azt lássuk, hogy a hívőben ennyire Isten munkálkodik. És ennyire csak azt nézi (1Korinthusi 4.) amelyben azt mondja Isten: ott az Ő irgalmassága fog dominálni. Ne gondoljuk, hogy ha irgalmatlanok voltunk, akkor Ő irgalmaz. A te cselekedeteit fakadtak valamiből. Látod, honnan táplálkoztak? Isten jóra hozta azt is, amit te elrontottál. Isten nem hozta jóra azt, amit az elkárhozók azért kaptak, mert nem hittek az evangéliumban. Nem engedelmeskedtek az evangéliumnak.

Az utolsó ítélet napján az ember, a hívő is Istentől nem igazságot fog kérni, hanem irgalmasságot. Azért, amit Jakab mond a levelében, meg Jób a könyvében — ha igazam volna, akkor sem tudnék mit felelni. Kegyelemért könyörgök ítélő Bírám előtt. Hogy mi bemehetünk valóságosan is oda, ahova már bementünk földi életünk alatt, az Ő országába, az csak Isten kegyelme. Ez tanítson bennünket, hogy nem élhetünk úgy, ahogy akarunk. Tanítson, ahogy Péter mondja, hogyan kell nektek élnetek. Ne fát, szénát és poz-

dorját építsünk az alapra, amely megég, hanem ha Isten a jó cselekedeteinket fogja publikálni, akkor cselekedjünk jót mindenekkel, kiváltképp a mi hitünk cselédeivel.

Befejezve: amikor Isten kijelenti, hogy az üdvözültek körében is különféle jutalmakat fog osztani. Erről is, mint titokról beszélünk. Annyit tudunk csak: Jézus Krisztus azt mondja: íme eljövök, és az én jutalmam velem van, hogy megfizessek mindenkinek.

Az üdvösségben lesz sok olyan hívő, akit Isten bevitt Jézus vérének érdeméért, de egy keresztül szalmát nem tettek életükben. Bizonyos, hogy Pál apostol, aki ugyanúgy ott lesz az üdvösségben, és lejárta a lábát Krisztusért, ugyanolyan jutalmat fog kapni, mint az, aki nem tett semmit? Nem. Az ítéletben is lesz ilyen — bár nem tudjuk. De az a szolga, aki tudta az urának akaratát és nem cselekedte, több verést lap. A pokolban van, de több verést kap. És az a szolga, aki nem tudta az urának akaratát, a kevesebb verést kap. Nem menti fel az ítélet alól. Nem tudjuk. Arra igyekezzünk, hogy minél nagyobb jutalmat kapjunk.

Ahogy szeretne mindenki karácsonykor minél több ajándékot kapni, vágyakozzunk arra is, hogy amikor a mi Urunk dicsőségesen megjelenik, sok ajándékot hozzon nekünk.

A 307,3 dicséretet énekeljük el:

Áldott légy, Atyánk, hogy könyörültél,
És hozzánk ilyen megtartót küldtél!
Vigy elébb ennek ismeretében,
Adj idvességet Fiad nevében;
Igaz hit által köss össze ővele,
Melynek a szeretet légyen köteleles.

Imádkozzunk!

Édesatyánk! Köss össze a te Fiaddal, Jézussal, bennünket igaz hit által, örök köteléssel, mely köteléket sem halál, sem élet, sem fejedelemségek, sem magasság, sem mélység el nem szakíthat.

Valljuk itt a földön küszködve, járva a mi sokszor göröngyös próbákkal, kísértésekkel, betegségekkel, gyásszal, nyomorúsággal teljes utunkat és majd életünk után is, hogy minden kegyelem.

Légy áldott, hogy kezedbe tehetjük életünket újból. A gyászolókat, akik a héten búcsúztak szerettüktől, vigasztalást kérve számukra. Betegeinket, hogy türelmesen viseljék a tőled megengedett betegséget, és hasznukra váljon. És minket is, Urunk, fiatalokat, nagyokat, idősebbeket, munkába menőket, otthon levőket vezess, szeress, drága Mesterünk.

Ámen.